

дарско право над туђим narodima остане при својим правим племенским границама она би могла допунити савез на доњем Дунаву, чије је формирање Кошут предвиђао још пре два људска века у магли једног доба врења. Са Чехословачком Републиком, с којом је везана заједничким близанским историјским часом рођења, одржава Југославија већ данас најсрдачније односе, изражене новинарским похађањима и гимнастичким свечаностима, чехословачким питомцима у Београдској Војној Академији и научним путевима чехословачких официра по Југославији, српско-хрватском катедром на прашкој Великој Школи и Масариковим прославама у Београду, Загребу и Љубљани. И сад било да ближе или даље прилажење Мађарске постави непосредан мост или не, у сваком случају Чехословачка покрива бок једном антиимперијалистичком Савезу малих народа, који више не допушта поделу европског Југо-Истока на „сфере интереса“ и који ће бити три у оку свима у које је ушло лудило силе и манија господовања.

А ко нити признаје закон лењивости за традиционално слагање народа у слојеве, нити у случају гледа Бога Историје, тај може размишљајући и не без емоције посматрати, како се поред других, Југословени, да се послужимо Хегловим речима, почињу јављати као „самосталан моменат у низу конструкција разума у свету.“

